

1850 jenom těm pánům gruntovním, k desátku hornímu oprávněným, kteří byli dne 11. července r. 1850 v držení práva ke brání desátku horního.

Přešelli statek, do desk zemských vložený, ježž byl držel vlastník k desátku hornímu oprávněný, před 11. červencem 1850 v držení pána gruntovního, ke brání desátku horního nespůsobilého, tehdy nemá ani držitel nynější ani pře-dešlý práva, žádati náhrady prozatímní.

Naproti tomu přísluší náhrada prozatímní pánu gruntovnímu, ke brání de-sátku horního spůsobilému, když nabyt statku, do desk zemských vloženého, od držitele, který neměl právo k desátku hornímu, a když podal na základě listiny nabývací u soudu příslušného před 11. červencem 1850 žádost, aby mu byl sta-tek deskami zapsán.

§. 23. Když jest důvod právní na jisto postaven, přejíti se má k vyhle-dávání desátku horního, ježž oprávněnc bral.

K tomu konci mají se opovědi náhrady se všemi průkazy poslati hejtman-stvím horním, na něž náleží, aby postávku po postávce v opovědech dle průvodů od stran předložených zkoušely (§. 11.) a s výkazy úředními, ježto jsou před rukama, je porovnály.

§. 24. Při zkoušení opovědi náhrady za desátek z kovů drahých mají býti pravidlem zvláště výkazy c. k. úřadu mincovního, a má se při tom na zřeteli míti, že prominulili c. k. úřadové někomu desátek, prominulí takové nikterak ne-působí na ony podily desátku, které náležejí pánům gruntovním k desátku oprá-vněným.

§. 25. Při vyhledávání desátku z kovů sprostých a jiných minerálií šetřiti jest rozdílu, zdaliž byl desátek odváděn v plodinách přírodních nebo byl vybírán v sumách sjednaných nebo výkupních, anebo byl dán v pronájem.

§. 26. Byl-li desátek horní brán v plodinách přírodních, má se zkoušeti, jestli opověď pravdivá, jak co se týče toho, mnoholi desátku bylo udáno, tak i hodnoty peněžité, která se za něj žádá.

Neprokázeli strana průvody hodnověrnými, mnoholi desátku bylo, (§. 11) pokládati se má za to, že jest desátku likvidního jen tolik a ne více, co se sro-vnává s účty, od podnikatelů hor horním úřadům propůjčovacími položeny.

Při zkoušení cen mají býti pravidlem smlouvy trhové, pronajímací a vý-kupní cech sousedních, vyřízené účty o děláni hor, výkazy výtěžků horních a ne-níli tu nižádných průvodů, tehdy má býti pravidlem to, co c. k. horní hejtman-ství v příčině té vyhledá.

§. 27. Byl-li desátek vybírán v penězích v jistých sumách sjednaných nebo podle ustanovených cen výkupních, tehdy budiž měřítkem náhrady suma v pe-nězích vybraná, pokudž účty, smlouvami nebo jinými listinami na jisto jest postavena.